Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 20	15. Oktober 1911	60. Aargang

Utah og dets Erhvervskilder.

Af Thorvald Orlob, dansk Vice-Konsul i Salt Lake City, Utah.

Utah har et Areal af 84,990 Kvadratmil (engelsk). Længden er fra Nord til Syd 345 Mil og fra Øst til Vest 275 Mil; der er ialt 54,393,600 Acres, hvoraf 20,000,000 ere Sø og Bjerge, 7,436,327 Acres ere reserverede til Skov.

Indbyggerantallet er i Staten 372,371, Salt Lake County 131,426, Salt Lake City 92,770, Ogden 27,000, Provo 10,000, Logan 9,000.

Der er 1987 Mil Jernbane og 230 Mil elektriske Baner.

Statens Industri bestaar hovedsagelig i Farming, Minevæsen, Smeltning samt Ydelse og Udførelse af Erts, Faare- og Kvægavl.

Land, dels under Kultivation eller som kan kultiveres, 22,000,000 Acres, Land nu under kunstig Vanding 1,000,000 Acres; tørfarmet Land under Kultivation 800,000 Acres. Dette er Land, der er kultiveret uden Overrisling.

Der er nu 1,679,917 Acres Land, der kan benyttes til Tørfarming. I 1910 blev der af dette Land optaget 250,000 Acres. Projekter til Vanding ere nu under Vejs og ville lægge 350,000 Acres til „irrigated" Land. Der er anslaaet at være 23,000 Farme i Staten. Gjennemsnitsstørrelsen af de „irrigated" Farme er 45½ Acre.

Utahs Klima rangerer fra det kolde Vejr i Bjergene og de højere beliggende Dale i den nordlige Del af Staten, hvor de mere haardføre Sædarter og Hø er Hovedavlen, til det mildere Klima i de lavere lig-

gende Dale og den sydlige Del, hvor den tempererede Zones Frugt og Grøntsager med Lethed dyrkes, ja endogsaa semi-tropiske Frugter avles af god Kvalitet. Middeltemperaturen for Staten er omtrent 49 Grader, rangerende fra 42 i Nord til 58 i Syd. Juli er den varmeste Maaned med en Middeltemperatur af 82 Grader i St. George (Syd) til 66 Grader i Heber, nær Salt Lake City. Det aarlige Regnfald er fra 6 til 24 Tommer. Som et Hele er Klimaet i Utah ikke saa strengt som i de nordlige Stater. Luften er mere tør. I Utah kan man bedre taale Vinterens Kulde, fordi den er mildnet ved adskillige varme Perioder; man kan glæde sig ved Sommeren, som, skjøndt varm, dog ikke er udmattende; de varme Eftermiddage følges som Regel af kjølige Aftener, og Efteraaret er i Almindelighed som en lang »Indian Summer«.

Utahs Fremtid er og maa være baseret paa dens Rigdom som en agerdyrkende Stat; indtil de sidste faa Aar har den rige Jordbund næppe ydet, hvad den formaaede, og det er først for nylig gjennem videnskabeligt ledede Experimenter og Forsøgsstationer, at de rige Muligheder ere komne for Lyset til Bedste for den intelligente Agerdyrker. Den vestlige Halvdel af Staten ligger inden for „The Great Basin"; det meste af den østlige Halvdel er i høje Plateaus af lignende Karakter som Jorden i det østlige Colorado, medens den nordøstlige Del af Staten er bjergrig og dækket med Træer og Græs. I „The Great Basin" er Jorden dannet fra den forhistoriske Sø „Lake Bonneville", i hvilken Jorden skylledes ned fra Bjergene og dannede Lag, der variere i Dybde fra 10 til 40 Fod og paa mange Steder er meget rig.

Jorden paa det højere liggende Plateau i den østlige Del af Staten blev dannet af det lave Ocean, som i sin Tid dækkede den Del, og denne Jord er af lignende Karakter som i „The Great Basin" med underliggende Jord lige saa rig som det øvre Lag. I Bjergregionerne ere Dalene ligeledes opfyldte ved Nedskyl fra Bjergene, og paa Grund af det mindre Regnfald er Jordens Frugtbarhed ikke skyllet bort.

»Dry Farming« eller Tørfarming er den samme Slags Farming, som benyttes i de østlige Stater, altsaa uden kunstig Vanding. Det er ikke noget Experiment her mere; endogsaa i 1910, som var et usædvanligt tørt Aar, var der ikke en Farm, hvor Avlen slog fejl, hvis Kultiveringen var foregaaet paa rette Maade. Tusinder af Acres, som tidligere ansaas for værdiløse paa Grund af Regnmangel, ere blevne tillagte det produktive Areal, hovedsagelig ved moderne Dyrkningsmethoder, hvorved Jordens Fugtighed bibeholdes, og disse Tørfarmes Produkter staa ikke tilbage i Kvalitet for noget andet Slags Land.

Frugtavlen er hurtig bleven en af de ledende Industrier; det er anslaaet, at der i 1910 produceredes for $3,000,000. Frugtlandet er saa godt som lignende Land i andre Stater, hvor dets Værdi er fra $50 til $2500 pr. Acre. Store saavel kommercielle som mindre private

Frugthaver ere plantede rundt om i Staten; den rige Avl, Frugtens smukke Farve og udmærkede Smag giver Løfte om, at Utah i den nærmeste Fremtid vil staa i første Række som frugtproducerende Stat i Unionen.

Endskjøndt Mejeriveesenet har svunget sig meget op i de senere Aar, er Utah dog endnu ude af Stand til at producere nok til sin egen stadig voxende Befolkning, og Staten importerer, især i Vintermaanederne, fra andre Stater lige saa meget Smør og Ost, som den selv producerer.

I Staten er der omtrent 85,000 Køer, eller omtrent 5 Køer pr. Farm. Det er anslaaet, at Salt Lake City aarligt bruger for $1,500,000 Smør, Mælk, Fløde, Ost og henkogt Mælk, og hele Staten konsumerer for $3,000,000. Utahs Mejeriprodukter sælges i Staten og i fem eller sex omliggende Stater, og for Tiden indføres omtrent for $2,000,000 Mejeriprodukter hvert Aar, hovedsagelig østfra. Mejeriindustrien byder ualmindelig gode Udsigter paa Grund af de omliggende Staters hurtige Vext, og Utah kan med Lethed finde Marked for det femdobbelte af sin nuværende Produktion. At Utah aarligt indfører for $1,000,000 Fjerkræ og Æg, burde være nok til at tjene som en Spore for Udvikling paa en videnskabelig Grund i denne Retning.

Vi have her i Utah, hvad der kaldes »The Smoot Act«, eller »Dry Farm Homestead Act«. Denne „Act" (Lov) angaar Land, hvor der antages ikke at være Land for Overrisling, og teknisk antages det at være Land, hvor der ikke er Vand til Husbrug; dog, der er næppe noget Sted, uden at Vand kan erholdes ved Gravning eller Boring af Brønde.

Under denne Lov kan Enhver, der ikke allerede har benyttet sin Ret til »Homestead«, tage 320 Acres, og det vil koste ham lidt over $22 for »filing« — Ordning af Papirerne hos Regeringsmyndighederne. Det er Skikken, at Fremmede benytter sig af »Land Locaters«, der ville anvise Landet, og de tage i Almindelighed fra $50 til $100 for hvert »Entry«. »Homesteaders« behøve ikke at leve paa dette Land, men de maa ved Slutningen af det andet Aar have kultiveret 80 Acres og ved Slutningen af det 5te Aar 160 Acres. De behøve som sagt ikke at leve paa Landet, men kunne leje Folk til at gøre Arbejdet, hvis de foretrække dette.

Hvede og Byg avles med Lethed paa disse »Dry Farms«, ligeledes Alfalfafrø. Med Hensyn til Havre og Kartofler stiller Forholdet sig derimod tvivlsomt.

For ikke længe siden blev der aabnet Adgang til 288 Kvadratmil Land, beliggende mellem Lund og Modena, paa Salt Lake og Los Angeles R. R. Route, og der blev optaget 10,000 Acres den første Dag i Løbet af tre Minutter, hvilket er en temmelig god Rekord. Denne »enlarged Homestead Act« giver Utah en Fordel for alle andre vest-

lige Stater, idet man ikke behøver at leve paa Landet; i andre halvtørre Stater kan der ogsaa optages 320 Acres, men der maa leves paa Landet fem Aar. Foruden dette er der endnu og vil blive til Salg Tusinder Acres Land, som kan vandes. »The Corey Act« er for vidtløftig til Gjentagelse her; dog skal det nævnes, at under denne Lov er der mindst elleve forskjellige Projekter dels færdige og dels under Konstruktion, hvorved det vil blive muligt at vande store Strækninger af udmærket Land. Dette Land sælges eller vil blive solgt med Vandrettighed til en Pris, der varierer meget; Beliggenhed og Pris kan man erholde Underretning om ved at henvende sig til rette Vedkommende.

Staten har to „Reclamation"-Projekter i Gang under Ledelse af Statsingeniøren; et af disse »The Hatchtown State Reservoir Project« er færdigt og vil levere Vand i 1911. Under dette har Staten 6200 Acres af første Klasses Land i Township 33—34 So. R. 5 W., S. L. Meridian, i Garfield County og 45 Mil syd for Marysvale paa Sanpete Branch af D. & R. G. R. — Jernbane; — Staten har der konstrueret et Reservoir ved Sevier River, der har kostet $125,000, nær Hatchtown. Staten tilbyder dette Land og Vand for $30—35 pr. Acre. Landet er godt, og der er Overflødighed af Vand. Dette Land er nær ved ældre Byer med gode Skoler o. s. v., og nær »National Forest«, hvorved det er sikret baade Brændsel, Vand og Græsning. Det andet Projekt er »The Pinte State Reservoir Project«. Dette vil vande 10,000 Acres Statsland samt 15,000 Acres privat Land. Dette er ogsaa nær Sanpete Branch af D. & R. G. R. R. og tæt ved Byer paa 1000—3000 Indbyggere, nemlig Richfield, Salina og Gunnison. Nærmere Underretning faas fra »State Board of Land Commissioners« eller »The Commercial Club Publicity Bureau«, Salt Lake City, Utah.

Det meste »Homesteading« er i Millard og Beaver Counties, hvor omtrent 80,000 Acres er optaget. I dette Distrikt er der tre store Salt Lake Kompagnier, som have kjøbt moderne Maskinerier og dyrket Jorden systematisk i Henhold til videnskabelige »Dry Farm«-Methoder. Der er Tusinder af Acres med Hvede nu, og alt staar godt. Vinterhvede paa Land, der var »homesteaded« sidste Sommer 10 Mil nord for Milford og 20 Mil fra andet Vand end det, der pumpes op af Jorden, var i Begyndelsen af Marts flere Tommer høj og lover en god Afgrøde.

Der kunde skrives meget mere om Utahs Farmland; men dette er maaske allerede for langt; bedst er det for Farmeren, om han kan tage en Tur hertil selv og se, hvad der lader sig gjøre.

Skjøndt Utah har været beboet i over 60 Aar, er det endnu i sin Begyndelse, og det er den kraftige, villiesasteog arbejdsomme Skandinav, der skal til for at bringe Staten op paa det Højdepunkt, som det ifølge sine rige Hjælpekilder burde indtage.

Vi have optaget denne oplysende og velskrevne Artikel i „Stjernen" for at gjøre baade vore egne Medlemmer og Udenforstaaende bekjendte med Staten Utahs statsøkonomiske Stilling. Den er skreven af en Autoritet, der uden Indblanding af nogensomhelst religiøs Paavirkning har meddelt de virkelige Forhold. Der kan derfor i alle Henseender fæstes ubetinget Tillid til hans Fremstilling. Red.

Høist paaskjønnet Gjæstfrihed.

I Salt Lake City er der fornylig afholdt en Konvention af Optikere, og i et af deres Fagblade, „The Practical Optometrist and Optician", for September findes følgende: „Utahfolket kan med Hensyn til Intelligens, Dygtighed, Ærlighed og Foretagsomhed let taale en Sammenligning med alle andre i den hele Union; men naar Talen er om Gjæstfrihed, da staar det sikkerlig i første Række blandt dem alle.

Mormonkirken vaager specielt over de Besøgendes Velfærd, lig „en Høne over sine Kyllinger", som den proverbiale Frase lyder. Dersom Noget i Retning af de Besøgendes Komfort og Behageligheder er bleven overset, kan ialtfald ingen af os tænke sig, hvad det kan have været. Og idet vi tale om Kirken, ville vi fremhæve et Træk, som den Besøgende strax lægger Mærke til, naar han kommer til Salt Lake City, og det er den sindige og trygge Ro og det Velvære, som dette Trossamfund synes at meddele sine Tilhængere. Bagvasket og ilde omtalt, som denne Kirke er, og udsat for den Bitterhed, som raser imod den fra deres Side, som enten ikke kjende den eller ikke ville kjende den, udviser den dog en saadan velgjørende Aarvaagenhed overfor sine Børn, som om den vilde sige: „Jeg haver født eder alle".

Optikerne ville sikkert med Taknemmelighed mindes den venlige Behandling, de nød under deres Konvention, og at dømme efter de mange velvillige Udtalelser baade fra Offentligheden og i Pressen bevarer Utah en rummelig Plads i sit Hjerte for os, og den Aand og den Følelse af sandt Fællesskab, som gjorde sig gjældende overalt under Konventionsmøderne, vil i høj Grad bidrage til en bedre og sandere Forstaaelse mellem Utahfolket og den øvrige amerikanske Familie."

I et andet Fagblad skrives følgende: „Naar der tales om Gjæstfrihed og Underholdning, kan ingen tidligere Konvention stilles ved Siden af den nys afholdte i Salt Lake City, thi Forevisningen af Stadens Seværdigheder og Festlighederne lagde i den Grad Beslag paa Deltagerne, at disse tilsidst ikke kunde holde Øjnene aabne af Træthed og Vaagen. Utahs Optikerforening behandlede os, som om de aldrig kunde gjøre nok for os i Retning af Komfort og Nydelse, og udviste

til Overflod Vestens sande Gjæstfrihed overfor os. Mormonkirkens Autoriteter støttede den lokale Arrangementskomitee ved at vise de Besøgende flere Opmærksomheder. Saaledes var en stor Mødesal stillet til Konventionens fri Raadighed, ligesaa Orgelrecitativet i det store Tabernakel samt Adgang til Tempelpladsen og andre Steder, som tilhøre Kirken.

Efter et af Konventionsmøderne begave Medlemmerne sig til det store Mormontabernakel paa Tempelpladsen og lyttede til et af de underfulde og fortryllende Orgelrecitativer, som gives frit hver Middag; der var reserverede Pladser til Selskabet.

Tabernaklet har Siddepladser til 12,000 Mennesker, og Lydforholdene ere saa fuldkomne, at den svageste Lyd — selv en Knappenaals Fald paa Gulvet — kan høres fra den ene Ende af det mægtige Rum til den anden. Det ægdannede Loft og Væggene siges at være uden Sidestykke i noget andet Bygningsværk i hele Verden.

De Besøgende vare dybt grebne af Programmet, som blev saa mesterligt udført. Noget af det mest opsigtsvækkende var den underfulde Fuldkommenhed i Orglets vox humana (den menneskelige Stemme), der fremkom ved Efterlignelsen af et Kor i det Fjerne. Efter Programmets Slutning fik Selskabet Lejlighed til paa nært Hold at iagttage Organistens Manipulation af det mægtige Orgel. Han spillede den bekjendte „Annie Laurie" for at vise, at den lød ganske som et Kor af Menneskestemmer med Orgelakkompagnement, og det var umuligt at tro andet, end at et Kor virkelig var skjult i Orglets Indre; men Selskabet fik Tilladelse til at overbevise sig om, at dette ikke var Tilfældet.

Efter Koncerten bleve Konventionens Medlemmer opstillede udenfor det smukke Tempel, og en Fotograf tog et Billede af dem. Den følgende Dag var der mange af dem, som overværede den Dags Orgelkoncert.

Følgende Resolution vedtoges enstemmig og indførtes i deres officielle Rapport: „Vi udtale herved, at denne Konvention staar i Taknemlighedsgjæld til De Sidste-Dages Helliges Ledere for de behagelige Oplevelser, vi her have nydt, og for den Venlighed og Gjæstfrihed, de med aabne Arme have ydet A. O. A. (American Optitician Association). Derfor være det herved tilkjendegivet, at vi udtrykke vor ubegrændsede Beundring for et saa gjennemført og exellent Organisationssystem baade i Form og Administration og betragte det (Mormonsamfundet) som et af det tyvende Aarhundredes Vidundere."

Naar vi sammenligne disse Udtalelser af taknemmelige og varme Følelser for vort Folk og Land med dem, der saa ofte høres i disse Lande, og som gaa ud paa det stik modsatte, da gjør det os hjertelig ondt, at velmenende og sandhedselskende Mennesker skulle føres bag Lyset af Mænd, som selv vced bedre, og som repræsentere den offent-

lige Mening baade i Skrift og Tale. Forannævnte Selskab har set os paa nært Hold, spist ved vort Bord, sovet under vort Tag, deltaget i selskabeligt Samvær med os baade i vore private Hjem og i Banketthallen, besøgt vort største Gudshus og lyttet til det navnkundige Orgels bedaarende Musik; de maa derfor betragtes som kompetente Dommere, og de give deres Opfattelse tilkjende for hele Verden, naar de sige: „Utahfolket kan med Hensyn til Intelligens, Dygtighed, Ærlighed og Foretagsomhed let taale en Sammenligning med alle andre i den hele Nation, men naar Talen er om Gjæstfrihed, da staar det sikkert i første Række blandt dem alle".

Hvis kun vore Opponenter og bitre Modstandere kunde tro dette, da vilde Forholdene betydelig forandres og vor Vej jævnes med Forbragelighed og Tolerance. Men vi ville taalmodig lide, til den Dag kommer; thi vi tro:

Naar det Folk standhaftigt er, kommer der en Dag,
Herrens Hævn dem rammer, som stred mod Zions Sag,
Zion skal da ej mer bo hist i en Vraa —
Gud har lovet, Zions Folk skal Vælde faa. Red.

En sjusket Kvinde.

Om en saadan Kvinde skriver den store amerikanske Prædikant D. Witt Talmage følgende: „Den modbydeligste Ting paa Jorden er en sjusket og skjødesløs Kvinde. Jeg mener hermed En, som aldrig reder sit Haar, undtagen naar hun gaar i Byen, men ligner et Skræmsel, naar Fremmede uventet komme i Besøg. Hvis en Mand, som har giftet sig med et saa usselt Væsen, holder sig hjemme saa lidt som muligt, er dette forstaaeligt. Det er kun besynderligt, at han ikke fristes til at tage med paa en 3 Aars Hvalfangst i et Skib, som lider af Lækage.

En kostbar Klædedragt er ikke nødvendig; men hvis en Kvinde ikke forstaar at gjøre sig tiltrækkende ved den Mangfoldighed af Midler, som i Nutiden staar til hendes Raadighed, da har hun ikke Ret til at beklage sig, hvis hendes Mand mulig andetsteds søger Tiltrækning og Hygge. Kvinden er Hjemmets Sol, hvorom alting drejer sig, og hun besidder netop *der* sin største Tiltrækningskraft. Hustruer! værer nette, rene og milde; selv en Samson maa da lægge sit Hoved i eders Skjød."

Den Mand, som gjør Noget, begaar maaske et Misgreb, men den, som Intet gjør, begaar et større Misgreb.

Søndag den 15. Oktober 1911.

En Pengespekulation paa Templets Indre.

I Utah er der fornylig skabt en ny Sensation ved, at en vis Hr. Max Florence har tilsendt Præs. Joseph F. Smith Prøver af Negativer, som han paastaar ere tagne fra Templets Indre. Som en Forretningstransaktion tilbød han Præsidenten Lejlighed til for en nærmere bestemt Sum at komme i Besiddelse af Pladerne, hvilke han mente vilde være af stor Vigtighed for Mormonkirken, da den derved kunde bevare sine Hemmeligheder, som ellers vilde blive offentliggjorte i Blade, Tidsskrifter og Biografteatre i hele Verden.

Nyheden spredtes som en Løbeild over den civiliserede Verden, og nysgjerrige Individer glædede sig allerede over et Extranumer paa Afsløringens Omraade, efterfom Templerne i Salt Lake City, St. George, Manti og Logan betragtes med mistroiske Øjne og omgives med Mysticismens Slør af religiøse Agitatorer imod Mormonismen. Max Florence troede som en professionel Charlatan fuldt og fast, at han havde fundet Gaasen med det gyldne Æg, og en mild Feber af Pengebegjær betog ham; han var vis paa, at Mormonmyndighederne let vilde falde til Føje, da kun en Sum af 100,000 Dollars, hverken mere eller mindre, stod mellem ham og deres „Hemmelighed". Men hvor lang blev han ikke i Ansigtet, da Præs. Smith telegraferede til ham i New York disse faa, men tydelige Ord: „Jeg gjør ikke Forretning med Tyve og Spekulanter, men foretrækker at lade Loven tage sig af dem." Dette Svar forargede den „velmenende" Herre i den Grad, at han i sin Harme har truet med at komme tilbage til Salt Lake og rive Moroni-Statuen ned fra Centraltaarnet, men den staar omtrent 200 Fod fra Jorden, saa Max kommer vel til at sige, som „Mikkel" sagde om Rønnebærrene: „De ere sure"; han kunde ikke naa dem.

Vi maa ikke glemme at meddele, hvordan Max Florence kom i Besiddelse af disse Negativer. Historien er i Korthed: Templets Drivhus ligger nær Bygningen, og Gartneren har Adgang til dens Indre. En Medhjælper, Gottlieb Wutherich, indlod sig i Komplot med en Fotograf Bossard, der stod i Forbindelse med Florence, og gav ham fri Adgang til Templets Indre, hvor han, naar han kunde komme afsted med det, exponerede sine Plader, der siden sendtes til Florence i New York. Det Hele var naturligvis en Pengespekulation, og Motiv og Handling vare lige nedværdigende. Wutherich har simpelthen skuffet den Tillid, der var vist ham, og han valgte den korteste Vej at redde sig paa, nemlig at forduste; thi Lovens Arm kan let naa saadanne Forseelser i Amerika.

Kirkens Første Præsidentskab har nu bestemt selv at udgive en smuk Bog med første Klasses Billeder af hver Del af Templet i Salt Lake City tillige med en Beskrivelse over Anvendelsen af de forskjellige Værelser og store Sale o. s. v., saaledes at Enhver kan se og vide, at Templet er hverken mere eller mindre end et Herrens Hus, indviet til hellige Handlinger for alle dem, som elske Religionen og gjøre sig værdige til at faa Adgang dertil; det er ikke Enhver, som bærer Navnet Mormon, der indlades i dette Hus, men kun saadanne, som i Liv og Vandel vise, at de ere sande Kristne efter det ny Testamentes Maalestok.

Dette Skridt af Præsidentskabet vil sikkert vække almindeligt Bifald og Paaskjønnelse ikke alene hos Mormonfolket, men ogsaa hos de Millioner i Verden, som ikke slutte sig til os; Alle ønske nemlig at vide for sig selv, hvordan det ser ud og hvad der foregaar i det Hus, om hvilket saa mange mystiske og slibrige Historier cirkulere. Folk kunne ikke ret forstaa, hvorfor ikke enhver Rejsende kan faa Adgang, men naar de blive bekjendte med de hellige Handlinger, saa ville de ogsaa let indse det uheldige i at tilstede Turister Adgang samtidig med Ordinancernes Udførelse, hvortil der i Reglen medgaar det meste af Dagen. Dette er den eneste Grund til, at Templet holdes lukket for Besøgende, medens Tabernaklet derimod altid er tilgængeligt.

Hvis Nogen tillægger vore Templers Indretning og Arbejdet deri Hemmelighedsfuldhed og Mysticisme, da skyldes det ene og alene Uvidenhed; thi selve Tabernaklet i Ørken og Salomons Tempel ere nøjagtigt beskrevne baade ud- og indvendigt tilligemed Præsternes Ornat, Maaden for baade Slagtoffer, Madoffer, Røgoffer og Forsoningsoffer etc. i det gamle Testamente; men det var ikke Alle og Enhver tilladt at betræde det hellige Sted. Templerne i Utah staa ogsaa aabne for Enhver, som forener sig med Kirken i Tro og Levnet; altsaa staar det Enhver frit for at faa Adgang dertil.

Det bør ogsaa erindres, at Dagen, før Templets Indvielse fandt Sted, bleve omtrent 600 respektable Borgere i Utah indbudne til at gaa gjennem Bygningen fra Kjælder til Loft, og Alle vare i høj Grad forbausede over Bygningens rene og blændende Skjønhed; Alle følte, at Mormonfolket her havde givet fuldgyldigt Bevis paa Hengivenhed og Offervillighed for deres Religion; thi Bygningen kostede 40 lange Aars taalmodigt Arbejde og 16 Millioner Kroner. Indvielsen fandt Sted den 6. April 1893 og blev gentaget daglig indtil den 24. for at give saa mange som muligt Lejlighed til at overvære den, og mere end 75,000 Sjæle benyttede sig deraf.

Det er kun 18 Aar siden, og mange af de Dommere, Bankører, Læger, Mineejere og andre indflydelsesrige Forretningsmænd, som deltoge deri, og af hvilke ingen vare Mormoner, leve endnu i Utah og kunne fortælle, om der fandtes det Mindste, der tydede paa Mysticisme

eller Fanatisme. Derfor kan det kun glæde os, at Kirkens Missjon, som er Udbredelse af Lys og Kundskab til Jordens Indvaanere, ved denne Lejlighed uddeler et saa knusende Slag til Spekulanter og nedrige Sjæle. Mormonkirken har Intet at frygte. Den elsker Lyset og indbyder Enhver til at deltage i dets livgivende Bad.

Søndagsskolernes Program for November 1911.

1. Klasse.

31. Lektie: Jesus taler om at dømme og laste Andre. Math. 7: 1—6.
32. Lektie: Jesus helbreder en Spedalsk og Høvedmandens Dreng. Math. 8: 1—13.
33. Lektie: Jesus opvækker Jairus Datter, helbreder to Blinde og en Besat. Math. 9: 18—34.

---

2. Klasse.

31. Lektie: Den israelitiske Pige og Naamans Helbredelse. 2. Kong. 5. Kap.
32. Lektie: Fanget i Fælden — Profeten Elisa — En Moder æder sit eget Barn. 2. Kong. 6. Kap.
33. Lektie: Jehu lader 70 af Achabs Sønner dræbe — ødelægger senere hele Achabs Hus o. s. v. 2 Kong 10. Kap.

---

3. Klasse.

31. Lektie: Amlicis Oprør — Krigen, der paafulgte. Alma 1. og 3. Kap.
32. Lektie: Alma prædiker igjennem Landet. Alma 4. Kap. o. s. v.
33. Lektie: Nephihah, Overdommer — Alma i Ammonihah — Amulek, hans Ven — Zeezroms' Opsætsighed. Alma 8. Kap.

---

4. Klasse.

31. Lektie: Zachariah, Iddos Søn 520—510 f. Kr. — kalder til Omvendelse — Himmelens Heste — De 4 Horn — opmuntre til at bygge Templet — Israels endelige Sejr. Sach. 1.—14. Kap.
32. Lektie: Darius Hystaspes 520—514 f. Kr. — Herrens Ord til Profeten Haggai — Det sidste Tempels Herlighed — Jøderne misrepræsenterede — Herrens Hus fuldendt. Haggai 1. og 2. Kap; Esras 5. og 6. Kap.

33. Lektie: Dronning Esther, 514—487 f. Kr. — Esther vælges til Dronning — Hamans onskabsfulde Tilbud — Mardochais Ansøgning til Dronningen — hans Loyalitet — Haman henrettes — Jøderne faar Hævn. Esther 1.—10. Kap.

Missionsnyheder.

Afløsning. Ældste Niels P. Jensen er bleven afløst fra at virke i Kjøbenhavns Konference, og Ældste Anton Cramer er løst fra at virke i Aarhus Konference. Begge have de udført et godt og velsignet Arbejde og vende tilbage til deres Hjem med Hæder. De forlode Esbjerg den 10. Oktober for over Liverpool at afsejle videre den 13. med Dampskibet „Virginian".

I Pastor Åslevs Spor. Præsident C. A. Carlquist fra Stockholms Konference aflagde os et meget behageligt Besøg sidste Uge. Hans Mission bestaar for Tiden i at følge efter den lutherske Præst Åaslev, som har paataget sig at faa Mormonældsterne uddrevne af Sverige og i den Hensigt holder Foredrag over hele Landet. Ved sine bombastiske Historier prøver han at stille Mormonfolket og dets Lære i et saa grelt og modbydeligt Lys som muligt. Det er vistnok lykkedes ham at udvirke 5 Ældsters Udvisning fra det nordlige Sverige. Som Protest mod denne Virksomhed og for at fremstille Sagen fra vor Side er Broder Carlquist bleven udsendt, og han afholder Møder paa alle de Steder, hvor Åslev først er optraadt. I Almindelighed ere Mormonmøderne bedre besøgte end Anti-Mormonmøderne, og vor Sag har i Præs. Carlquist en dygtig og virksom Talsmand.

Apostel Penroses Besøg i Nauvoo.

Apostel Chas. W. Penrose har nylig aflagt et Besøg i det gamle historiske Nauvoo og skriver herom i »Deseret News« blandt andet:

Jeg forlod Salt Lake City Tirsdag den 12. September og ankom til Denver. Derfra og til Kansas City var Støvet frygteligt og Heden uudholdelig. Vi befordredes med Vogn til Independence, hvor vi besøgte Joseph Smith, den omorganiserede Kirkes Præsident. Hans Syn og Hørelse er meget svækket. Han spurgte til vor Kirkes Lederes Helbred. Jeg besøgte ogsaa hans Søn, Fred. M. Smith, som er bleven valgt og beskikket til at efterfølge sin Fader i Embedet. Begge vare de meget venlige og imødekommende. Om Aftenen afholdt vi Møde i vor egen Mødesal og havde en god Tid sammen der. I Quincy, Illinois, mødtes jeg med Præs. Ellworth, som præsiderer over de nordlige Staters

Mission, og tog sammen med ham til Carthage, hvor vi besøgte de Steder, hvortil der knytter sig Interesse, blandt dem særlig det Fængsel, hvor Joseph og Hyrum led Martyrdøden; denne Bygning trænger haardt til en Reparation. Jeg traf ogsaa en Søn af Thos. C. Sharp, kjendt i vor Historie som en af Kirkens bitreste Modstandere, Hovedmanden i Profetens og Patriarkens Martyrdød og i de Helliges endelige Uddrivelse fra Nauvoo.

Men Aanden blandt Folket der har aldeles forandret sig. Sønnen fortalte mig Enkelthederne angaaende hans Faders Død af Lamhed i 1894. Hans Blad, »Chartage Gazette«, indeholdt en Bekjendtgørelse om vor Konference, som skulde afholdes i Nauvoo, og det traf sig netop, at der i det samme Numer averteredes om et stort Reservoiranlæg med en Anlægsbekostning af 30 Millioner Dollars, der skal bringe Vandet fra Keokuk over Missisippifloden for at udvikle elektrisk Kraft helt til St. Louis.

Det er højst interessant at lære fra Nauvoo Byraads Forhandlinger, at Profeten Joseph Smith virkelig havde et Projekt paa Bane, der gik ud paa at konstruere en stor Dæmning i Missisippifloden fra Øen Vest for Nauvoo til Fastlandet for at skaffe Vandkraft til Fabrikdrift og til en stor Kanal, og han blev kort før sin Død autoriseret til at udføre dette Arbejde.

Vi rejste fra Carthage til Keokuk, videre til Montrose og derfra med Færge til Nauvoo, hvor vi ankom tidsnok til vort første Møde Lørdag Morgen Kl. 10. Vi afholdt 3 Møder den Dag, 3 Møder om Søndagen og 3 om Mandagen foruden et Forretningsmøde Mandag Morgen. 175 Missionærer vare tilstede samt en stor Skare af Hellige og Venner fra alle Dele af Missionen. Jeg talede i alle disse Møder med Undtagelse af eet.

Søndag Formiddag havde vi Vidnesbyrdforsamling fra 9—12. Herrens Aand var udgydt i rigt Maal, saa at Alle ønskede at tale, og der blev baaret mange kraftige Vidnesbyrd om Jesu Kristi Mission som Guds Søn og Verdens Frelser samt om Joseph og Hyrum Smiths guddommelige Sendelse. Manges Hjerter smeltedes til Taarer; Enhed, Fred og Kjærlighed fyldte Alle, og hver fornyede sine Beslutninger om fortsat trofast Virksomhed i Salighedens Sag.

Søndag Aften var Salen fyldt til Trængsel; mange maatte staa udenfor fra Mødets Begyndelse til dets Slutning, og Talerne hørtes med udelt Opmærksomhed. Mandag Eftermiddag talede jeg til Ældsterne alene og gav dem Lejlighed til at fremføre Spørgsmaal; jeg stod op fra Kl. 3 til 5^{15} for at besvare dem. Folk i Nauvoo hjalp til med Bestridelse af Udgifterne ved Konferencen; mange blandt dem aabnede endog deres Hjem for de Besøgende, og nogle af de fornemste Borgere i Byen indbød vore Missionærer og Hellige til at være deres Gjæster.

Den hadefulde Aand fra gamle Dage, der var Skyld i vort Folks Udrivelse, er aldeles forsvunden.

Men Byen er ganske „død", betragtet fra et Forretningsstandpunkt, og Indbyggerne i det nuværende Nauvoo ere mere end længselsfulde efter at faa Mormonerne tilbage for at vække Handel og Industri til live. Da de Hellige i tidligere Dage boede i Staden, var den den betydeligste i Staten Illinois; i Dag er den kun en lille Landsby. Forretning, smukke Beboelseshuse, Butiker og det yndige Tempel, som i tidligere Dage gjorde Byen omtalt og bekjendt, er Altsammen forsvundet. Ja, endog Stenene i Murene af de fordums Bygninger ere bortførte og anvendte til andre og ringere Huse. Man finder Levninger af den gamle Vandledning, selv disse ere imidlertid forskudte ved store Træer, som ere voxede op i Tidens Løb; men de minde om Folkets Industri og Foretagsomhed og det dygtige Kommunestyre, som raadede i de Dage, da Joseph Smith var Stadens Borgmester, og da dygtige Mænd i Forening med ham ledede Byens Anliggender. Den sørgelige Kontrast mellem Før og Nu træder ogsaa frem i de faa tilovers blevne Residenser, hvor arkitektonisk Skjønhed og dygtige Haandværkeres Frembringelser ere ødelagte ved daarlige og sammenflikkede Tilbygninger, som ere opførte fra Tid til anden. Som før nævnt er der meget ringe Liv og Røre i Nauvoo, Mismod og Haabløshed hviler tilsyneladende over det Hele. Jordsmonnet her er dybt og overmaade frugtbart. Majs og Vindruer synes at være de betydeligste Frembringelser, og Vin er den væsentligste Indtægtskilde. Den katholske Religion er den fremherskende; der er to smukke Skolebygninger, een for Drenge og een for Piger; men i disse Skoler raader der en liberal Aand. Børn af forskjellige Trosbekjendelser, ogsaa Jødebørn, nyde Undervisning her.

Den tysk-lutherske Kirke har det næststørste Medlemsantal. Der findes ogsaa en presbyterianst Kirke og et Par af andre Bekjendelser, men den saakaldte reorganiserede Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige har ikke mange Tilhængere der; kun tilhøre Smith-Familiens Ejendomme og den gamle Begravelsesplads dette Samfund eller dets Ledere. Blandt den nuværende Befolkning bliver der sjeldent hentydet til dem, hvorimod Enhver med stor Længsel imødeser Utah-Mormonernes Komme for at opbygge de øde Steder; der spørges ofte, naar denne Tildragelse vil finde Sted, men Svaret herpaa kan endnu ikke med Bestemthed gives.

Besøget var i Sandhed rigt paa Nydelse og Konferencen udmærket, og jeg skal aldrig glemme hverken denne eller Privilegiet at besøge de historiske og mindeværdige Steder fra Kirkens tidligere Dage. Forskjellen mellem dem og Utah i Dag overgaar al Beskrivelse, og „Mormonerne" bør være hjertelig taknemlige for det kjærlige Forsyn, som har ført dem til det store Vesten og givet dem de „evige Højes" Rigdomme og de frugtbare Dale i de storslaaede og haabefulde Regioner.

Efteraarskonferencen i Aarhus

afholdtes i Menighedens Lokale, Borupsgade 12, den 7. og 8. Oktober 1911. Tilstede vare, foruden de i Konferencen virkende Ældster, Missionspræsident Andrew Jenson og Ældsterne N. P. Jensen, Carl E. Nielsen, Thos. E. Jensen og Aaron Christiansen fra Kjøbenhavn, og Erastus Larsen fra Aalborg Konference.

Fredag Aften den 6. Oktober Kl. 8 afholdt de Kvindelige Hjælpeforeninger deres Konference, hvor følgende Program blev udført: Sang: „I himmelsk Fred" af Sangkoret. Bøn af Ældste Michael Hansen. Sang Nr. 9: „Vaagn op, hør Røsten lyder". Præs. Andrew Funk bød de Forsamlede Velkommen. Derefter aflagdes Rapport fra de tre i Konferencen organiserede Foreninger, Aarhus, Randers og Odense. Rapporten viste Fremgang og gode Udsigter for Fremtiden. Derefter udførte Aarhus Grens Kvindelige Hjælpeforening et smukt Program, og Søster Jensine Johansen fra Aalborg bragte en Hilsen fra den derværende Forening. Koret sang: „Nu Fryd mit Hjerte finder", hvorefter Missionspræsident Andrew Jenson talte til de Forsamlede. Koret sang „Kastes du paa Bølgen om i Livets Nat", Taksigelse af Ældste Alma Petersen.

Den egentlige Konference tog sin Begyndelse Lørdag Aften den 7. Oktober Kl. 8. Koret sang: „Israels Haab paany oplives". Bøn af Ældste Peter Hansen, hvorefter Koret sang: „Fra Himlens høje Hvælv".

Præs. Funk bød de Forsamlede Velkommen, hvorefter Rapporter fra Grenene bleve aflagte som følger: Odense Gren: Ældste Fred. C. Michelsen; Randers Gren: Anton Cramer; Esbjerg Gren: Anders C. Petersen; Silkeborg Gren: Søren Andersen og Aarhus Gren: Michael Hansen. Rapporterne viste, at Grenene ere i en god Forfatning, og at Udsigterne for Fremtiden ere lovende. Omrejsende Ældste Alma Petersen stadfæstede, hvad de forskjellige Forstandere havde rapporteret, og bar sit Vidnesbyrd. Koret sang: „Kjærlighed er Lysets Kilde".

Ældsterne Aaron Christiansen, Carl Nielsen og N. P. Jensen bar deres Vidnesbyrd, hvorefter Præs. Andrew Jenson bragte en Hilsen fra Kjøbenhavn og talte opmuntrende og belærende til de Forsamlede. Koret sang: „Fryder eder, Zions Sønner", Taksigelse af Ældste Aug. O. Nielsen.

Søndagen d. 8. Oktbr. Kl. 10 Form. afholdtes Søndagsskolekonferencen. „Kom til vor Søndagsskole" blev afsungen. Bøn af Ældste Jas. R. Paystrup, hvorefter Salmen: „Nu er Som'rens Tid forbi". Derpaa aflagde Søndagsskolerne i Randers, Odense, Esbjerg og Aarhus Rapporter, der viste, at disse Byer ere i en udmærket Forfatning. Aarhus Grens Søndagsskoler udførte derefter et ypperligt Program under Ledelse af Bestyrer P. S. Christiansen, hvorpaa Præs. Andrew Jenson talte om Søndagsskolernes store Betydning for De Sidste-Dages Hellige. „Jeg tjener Gud, mens jeg er ung" blev afsungen. Bøn af Ældste Hilmar M. Nielsen.

Søndag Eftermiddag Kl. 2. Mødet aabnedes med Salmen Nr. 6:

„Nu Israels Gjenløser vor eneste Trøst". Bøn af Ældste Anton Cramer. Følgende Missionærer frembar deres Vidnesbyrd: Erik Ludvigsen, Carl M. Gjettrup, James Christensen, Hilmar M. Nielsen, Aug. O. Nielsen, Jos. A. Christiansen, Andrew A. Kruse, John E. Christensen, Hulda G. Mickelsen, James R. Paystrup, N. Claudius Holst, Andrew M. Anderson, Erastus P. Rasmussen og Erastus Madsen.

Koret sang: „Se, jeg staar ved Døren". Præsident Andrew Jenson nævnede det Had, som Præsterne lægge for Dagen overfor de Sidste-Dages Hellige, og talte om Evangeliets Gjengivelse og om guddommelig Fuldmagt. Derpaa foreslog han Kirkens General-Autoriteter til Opholdelse i Menighedens Tro og Bønner; endvidere foreslog han, at Ældsterne Erastus P. Rasmussen og Anton Cramer løses med Tilladelse til at rejse til deres Hjem i Zion. Ligeledes foreslog han at godkjende følgende Brødre i deres resp. Embeder: Andrew Jenson Præsident over den skandinaviske Mission med Oluf J. Andersen som Translatør og Redaktionssekretær for „Skandinaviens Stjerne" og Joseph K. Nicholes som Missionssekretær; Andrew Funk som Præsident over Aarhus Konference med Alma Petersen som omrejsende Ældste og N. Claudius Holst som Sekretær. Michael Hansen som Forstander i Aarhus Gren med N. Claudius Holst, Andrew M. Andersen og Peter Hansen som Medhjælpere.

Randers Gren: Eric Ludvigsen som Forstander med Carl M. Gjettrup, James Christensen og Christian Nielsen som Medhjælpere.

Odense Gren: Hilmar M. Nielsen som Forstander med Andrew A. Kruse og Søren Anderson som Medhjælpere.

Esbjerg Gren: Anders C. Petersen som Forstander med James R. Paystrup som Medhjælper.

Silkeborg Gren: Aug. O. Nielsen som Forstander med Erastus Madsen som Medhjælper. Svendborg: Jos. A. Christiansen med John E. Christensen som Medhjælper. Præs. Andrew Funk udtalte sin Tilfredshed med de aflagte Rapporter og sagde, at Enighed og Kjærlighed var raadende iblandt Ældsterne og i Menighederne. Sangkoret sang: „Hav Tak for Profeten, du sendte". Taksigelse af Broder F. F. Samuelsen.

Søndag Aften Kl. 7. Koret sang Salmen Nr. 140. Bøn af Ældste Anton Cramer. Koret sang: „Jeg veed, paa hvem jeg bygger". Præs. Funk aflagde følgende Rapport over Tilstanden og Arbejdet i Konferencen i det forløbne Halvaar: Døbte: 33; Børn velsignede: 8; Udelukkede: 7; Total Medlemmer og Børn: 600; Missionærer: 22; Fremmedes Hjem besøgte: 38,177; Skrifter omsatte: 92,539; Bøger omsatte: 1,185; Evangeliske Samtaler: 2995; Møder afholdte: 485. Han udtalte, at han elskede Evangeliet for dets herlige Frugter og herlige Principper, og bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandheder. Omrejsende Ældste Alma Petersen bar ligeledes sit Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Ældste Erastus Larsen fra Aalborg bar sit Vidnesbyrd i Korthed. Ældste Peter Hansen omtalte Profetiers Opfyldelse og formanede de Hellige til stadig at bede. Til Afvexling sang Koret: „Zion mit Hjem".

Præs. Andrew Jenson talte derefter om, hvad de Sidste-Dages Hellige tro, idet han benyttede Trosartiklerne som Text. Han bad e

Tilstedeværende om at undersøge vore Lærdomme og dømme os efter vore Frugter. Koret sang Salmen Nr. 127. Taksigelse af Ældste N. C. Holst. Efter Mødet sang Koret et udvalgt Stykke: „Fredens Prinds".

Mandag Aften Kl. 8 afholdtes atter et Møde med Foredrag af Præs. Jenson. Koret sang: „Mester, se Uvejret truer". Bøn af Ældste James Christensen. Koret sang: „Hvad var skuet udi Himlen". Ældsterne Anton Cramer og N. P. Jensen, som begge ere løste til at rejse hjem med første Emigration, talte i Korthed og bar deres Vidnesbyrd. Derefter fremstod Præs. Jenson og talte om Frafaldet og belyste det fra den hellige Skrift, fra Kirkefædrene og fra Verdenshistorien. Koret sang: „O, hvor herlig er Zion". Bøn af Ældste A. C. Petersen. Efter Mødet sang Koret: „Der er et Land".

Tirsdag Aften afholdt Sangkoret en særdeles vellykket Koncert under Ældste A. M. Andersons dygtige Ledelse.

Møderne vare godt besøgte, og en god Aand gjorde sig gjældende. Salen var fyldt indtil Trængsel ved de fleste Møder, og mange Fremmede vare tilstede. De Hellige i Aarhus viste atter deres store Gjæstfrihed og Kjærlighed ved at bespise Ældsterne og de Besøgende. Aarhus Grens Sangkor under Ældste A. M. Andersens Ledelse med Julie Samuelsen som Organist bidrog i høj Grad til Mødernes heldige Forløb.

Onsdag Aften afholdt den Kvindelige Hjælpeforening en vellykket Bazar.

N. C. Holst,
Konferencens Sekretær.

Missionærernes Rapport for September 1911.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Traktater omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
Richard C. Miller	Aalborg	15	10100	225	3132	546	36	1		
Andrew Funk	Aarhus	22	14011	161	4399	444	86	3	2	2
Oluf J. Andersen	Kjøbenhavn	24	16274	469	6891	655	97	5		
Christen M. Jensen	Bergen	15	8823	249	3838	514	59	1		1
Peter C. Rasmussen	Kristiania	28	23462	330	5762	845	170	3		3
Jacob W. Olsen	Trondhjem	7	6251	208	1736	321	94			1
Totalsum for Missionen		111	78921	1642	25758	3325	542	13	2	7

Indhold:

Utah og dets Erhvervskilder..... 305
Højt paaskjønnet Gjæstfrihed..... 309
En sjusket Kvinde..... 311
Redaktionelt:
En Pengespekulation paa Templets Indre..... 312
Søndagsskolens Progr. for Novbr. 1911 314
Missionsnyheder..... 315
Apostel Penroses Besøg i Nauvoo 315
Efteraarskonferencen i Aarhus... 318
Missionærernes Rapport for September 1911..... 320

Udgivet og forlagt af Andrew Jenson, Korsgade 11, Kjøbenhavn K.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).